

The Holy See

PORUKA PAPE BENEDIKTA XVI. ZA XXIV. SVJETSKI DAN MLADIH

Cvjetnica, 5. oujka 2009.

"Pouzdamo se u Boga ivoga" (1 Tim 4,10)

Dragi prijatelji, na iduću Cvjetnicu proslavit ćemo, na dijecezanskoj razini, 24. svjetski dan mladih. Dok se pripremamo za tu godišnju proslavu, s velikom zahvalnošću Gospodinu ponovno razmišljam o susretu koji je odran u Sydneyu u srpnju protekle godine: bio je to nezaboravan susret, na kojem je Duh Sveti obnovio ivot nebrojenih mladih koji su se slili iz svih krajeva svijeta. Veselo blagdansko ozračje i duhovni zanos, koje se iskusilo tih dana, bili su rječiti znak prisutnosti Duha Kristova. A sada smo se zaputili prema međunarodnom skupu na programu u Madridu 2011., koji će imati za temu riječi apostola Pavla: "Ukorijenjeni i nazidani na Kristu, čvrsti u vjeri" (usp. Kol 2,7). Prije toga svjetskog susreta mladih, elimo zajedno proći put formacije, razmišljajući 2009. o riječima svetog Pavla: "Pouzdamo u Boga ivoga" (1 Tim 4,10), a 2010. o pitanju mladoga bogataša Isusu: "Učitelju dobri, što mi je činiti da baštinim ivot vječni?" (Mk 10,17).

Mladost – doba nade

U Sydneyu je naša pozornost bila usredotočena na ono što Sveti Duh govori danas vjernicima, a na poseban način vama, dragi mladi. U tijeku zaključne mise, potaknuo sam vas da dopustite da vas On oblikuje da biste bili vjesnici Boje ljubavi, kadri graditi budućnost nade za čitavo čovječanstvo. Pitanje nade je, zapravo, u središtu našega ljudskog ivota i našega kršćanskog poslanja, poglavito u suvremenom dobu. Svi zamjećujemo potrebu za nadom, ali ne bilo kojom nadom, već čvrstom i pouzdanom nadom, kao što sam istaknuo u enciklici "Spe salvi". Mladost je na osobit način doba nade, jer mladi mnogo očekuju od budućnosti. Kada je čovjek mlad njeguje ideale, snove i planove; mladost je doba u kojem sazrijevaju odluke koje su presudne za ostatak ivota. Moda je zato to ivotno doba u kojem se snano javljaju temeljna ivotna pitanja: Zašto sam na

zemlji? Kojeg smisla ima ivjeti? Što će biti od mojega ivota? Nadalje: Kako postići sreću? Zašto trpljenje, bolest i smrt? Ima li što poslije smrti? Ta se pitanja još snanije nameću kada čovjek naiđe na prepreke koje se katkad čine nepremostivima: teškoće u studiju, nezaposlenost, nerazumijevanja u obitelji, krize u odnosima s prijateljima ili u postizanju dogovora s bračnim drugom, bolesti ili nemoć, oskudica kao posljedica trenutačne i raširene ekonomske i društvene krize. Tada se postavlja pitanje: gdje naći i kako odrati ivim u srcu plamen nade?

U traenju "velike nade"

Iskustvo pokazuje da čovjek ne moe vlastitim sposobnostima i materijalnim dobrima osigurati onu nadu za koju ljudsko srce neprestano trai. Kao što sam pisao u spomenutoj enciklici "Spe salvi", politika, znanost, tehnologija, ekonomija i materijalna dobra nisu dostatna da prue veliku nadu kojoj svi teimo. Ta nada "moe biti samo Bog, koji obuhvaća cjelokupnu stvarnost i koji nam moe ponuditi i dati ono što, sami svojim silama, ne moemo postići" (31). Eto zašto je jedna od glavnih posljedica zaborava Boga ta da svijet očito luta, što se ogleda u osamljenosti i nasilju, nezadovoljstvu i gubljenju povjerenja, koji se nerijetko pretvaraju u očaj. Boja nas riječ jasno i snano opominje: "Proklet čovjek koji se uzdaje u čovjeka, i slabo tijelo smatra svojom mišicom, i čije se srce od Jahve odvraća. Jer on je kao drač u pustinji: ne osjeća kad je sreća na domaku" (Jr 17, 5-6).

Kriza nade lakše pogađa nove naraštaje koji, u društveno-kulturnim sredinama lišenim sigurnosti, vrijednosti i čvrstih uporišta, nailaze na teškoće koje na prvi pogled nadilaze njihove snage. Mislim, dragi mladi prijatelji, na brojne vaše vršnjake ranjene ivotom, uvjetovane osobnom nezrelošću koja je često posljedica obiteljske praznine, permisivnih i slobodarskih odgojnih ponuda te negativnih i traumatskih iskustava. Neki – a njih naalost nije mali broj – gotovo redovito izlaz vide u otuđujućem bijegu u rizična i nasilna ponašanja, u ovisnost o drogama i alkoholu i u mnoge druge nevolje u koje mladi znaju upasti. Ipak, i u onome koji je zapao u teško stanje jer je slijedio savjete "loših učitelja", ne gasi se elja za pravom ljubavlju i istinskom srećom. Ali, kako navijestiti nadu tim mladim ljudima? Mi znamo da samo u Bogu čovjek nalazi svoje istinsko ostvarenje. Prvi zadatak svih nas je zato nova evangelizacija, koja pomae novim naraštajima ponovno otkriti pravo lice Boga, koji je ljubav. Vama, dragi mladi, koji ste u potrazi za postojanom nadom, upućujem iste one riječi koje je sveti Pavao uputio progonjenim kršćanima u tadašnjem Rimu: "A Bog nade napunio vas svakom radošću i mirom u vjeri da izobilujete u nadi snagom Duha Svetoga" (Rim 15, 13). U ovoj jubilejskoj godini posvećenoj Apostolu narodu, u povodu dvije tisućite obljetnice njegova rođenja, naučimo od njega postati vjerodostojni svjedoci kršćanske nade.

Sveti Pavao, svjedok nade

Izloen svakojakim nevoljama i kušnjama, Pavao je pisao svojem vjernom učeniku Timoteju: "Pouzdamo u Boga ivoga" (1 Tim 4, 10). Kako se u njemu rodila ta nada? Da bismo odgovorili

na to pitanje moramo poći od njegova susreta s Isusom uskrsnim na putu za Damask. Savao je tada bio mlad poput vas, imao je oko dvadeset, dvadeset i pet godina, bio je sljedbenik Mojsijeva zakona i odlučan boriti se svim sredstvima protiv onih koje je smatrao Bojim neprijateljima (usp. Dj 9,1). Dok je putovao za Damask da uhiti Kristove sljedbenike, zabljesnula ga je neka tajanstvena svjetlost i začuo je glas koji ga je nazvao po imenu: "Savle, Savle, zašto me progoniš?" Pavši na zemlju upita: "Tko si, Gospodine?" A isti glas odgovori: "Ja sam Isus kojega ti progoniš!" (usp. Dj 9,3-5). Nakon tog susreta, Pavlov seivot stubokom promijenio: dao se krstiti i postao apostol evanđelja. Na putu za Damask, on je bio iznutra preobraen ljubavlju Boga kojega je susreo u osobi Isusa Krista. Jednog će dana napisati: "ivim, ali ne više ja, nego ivi u meni Krist. A što sada ivim u tijelu, u vjeri ivim u Sina Bojega koji me ljubio i predao samoga sebe za mene" (Gal 2,20). Od progonitelja postao je, dakle, svjedok i misionar; osnovao je kršćanske zajednice u Maloj Aziji i Grčkoj, prevalio tisuće kilometara i prošao kroz sito i rešet, sve do mučeništva u Rimu. Sveto to za ljubav Kristovu.

Velika nada je u Kristu

Za Pavla nada nije samo neki ideal ili neki osjećaj, već iva osoba: Isus Krist, Sin Boji. Duboko proet tom sigurnošću, moći će pisati Timoteju: "Pouzdamo se u Boga ivoga" (1 Tim 4,10). "Bog ivi" je Krist uskrsli i prisutni u svijetu. On je prava nada: Krist koji ivi s nama i u nama i koji nas poziva biti dionicima istoga njegova vječnog ivota. Ako nismo sami, ako je On s nama, štoviše, ako je On naša sadašnjost i naša budućnost, čega da se bojimo? Kršćaninova se nada dakle sastoji u tome da "čeznemo za nebeskim kraljevstvom i vječnim ivotom kao za svojom srećom, stavljajući svoje pouzdanje u Kristova obećanja i oslanjajući se ne na svoje sile, nego na pomoć milosti Duha Svetoga" (Katekizam Katoličke Crkve, 1817).

Put prema velikoj nadi

Kao što se jednoga dana susreo s mladim Pavlom, Isus se eli također susresti sa svakim od vas, dragi mladi. Da, prije no naša elja, taj susret je iva Kristova elja. Ali, netko od vas bi me mogao upitati: kako ga ja, danas, mogu susresti? Ili, prije, na koji se način On pribliava meni? Crkva nas uči da je već elja za susretom s Gospodinom plod njegove milosti. Kada u molitvi iskazujemo svoju vjeru, i u tmimi ga već susrećemo jer se On nudi nama. Ustrajna molitva otvara srce da ga primi, kao što objašnjava sveti Augustin: "Gospodin Bog eli da se u molitvi ispuni naša elja, tako da postanemo kadri primiti ono što nam on namjerava dati" (Pisma 130,8,17). Molitva je dar Duha, koji nas čini muškarcima i enama nade, i molitva dri svijet otvoren Bogu (usp. enc. Spe salvi, 34).

Stvorite prostor za molitvu u svom ivotu! Moliti sami je dobro, no još je ljepše i korisnije moliti zajedno, jer je Gospodin zajamčio da će biti prisutan tamo gdje su dvojica ili trojica sabrana u njegovo ime (usp. Mt 18, 20). Postoje mnogi načini za zbliti se s Njim; postoje iskustva, skupine i pokreti, susreti i itinerari gdje se uči moliti i na taj način rasti u iskustvu vjere. Sudjelujte u liturgiji u svojim upama i obilno se hranite Bojom riječju i aktivnim sudjelovanjem u sakramentima. Kao što

znate, vrhunac i središte ivota i poslanja svakog vjernika i svake kršćanske zajednice je euharistija, sakrament spasenja u kojem se Krist uprisutnjuje i daruje kao duhovnu hranu samo svoje Tijelo i Krv za vječniivot. Doista neizreciv misterij! Oko euharistije se rađa i raste Crkve, velika obitelj kršćana, u koju čovjek ulazi krštenjem i trajno se obnavlja zahvaljujući sakramentu pomirenja. Krštenici zatim, po potvrdi, bivaju potvrđeni Duhom Svetim da ive kao istinski Kristovi prijatelji i svjedoci, dok ih sakramenti reda i enidbe osposobljavaju ostvariti njihove apostolske zadaće u Crkvi i u svijetu. Bolesničko pomazanje, na kraju, daje nam iskusiti boansku utjehu u bolesti i trpljenju.

Djelovati prema kršćanskoj nadi

Ako se hranite Kristom, draga mladei, i ivite uronjeni u Njemu poput apostola Pavla, govorit ćete o Njemu i poticati mnoge vaše prijatelje i vršnjake da ga upoznaju i ljube. Pošto postanete njegovi vjerni učenici, bit ćete kadri pridonijeti oblikovanju kršćanske zajednice proete ljubavlju kao što je to bila ona o kojoj govori knjiga Djela Apostolska. Crkva računa na vas za to zahtjevno poslanje: ne dopustite da vas obeshrabre poteškoće i kušnje na koje ćete naići. Budite strpljivi i ustrajni, pobjeđujući prirodenu sklonost mladog čovjeka da sve eli ostvariti na brzinu, da eli sve i odmah.

Dragi prijatelji, poput Pavla, svjedočite Uskrsloga! Učinite da ga upoznaju svi vaši vršnjaci i odrasli koji trae "veliku nadu" koja daje smisao njihovu ivotu. Ako je Isus postao vaša nada, recite to također odraslima svojom radošću i svojom duhovnom, apostolskom i društvenom zauzetošću. Nastanjeni Kristom, nakon što ste u njega povjerovali i stavili u njega svoje pouzdanje, širite tu nadu oko sebe. Neka se iz odluka koje donosite vidi da ste vjernici; pokaite da ste shvatili zamke idolatrije novca, materijalnih dobara, karijere i uspjeha i ne dopustite da vas privuku te lane opsjene. Ne podlegnite logici sebičnog interesa, već njegujte ljubav prema blinjemu i trudite se staviti same sebe i svoje ljudske i profesionalne sposobnosti u slubu općeg dobra i istine, uvijek spremni odgovoriti "svakomu koji od vas zatrai obrazloenje nade koja je u vama" (1 Pt 3, 15). Pravi kršćanin nije nikada alostan, čak ni onda kada je suočen s raznim kušnjama, jer je Isusova prisutnost tajna njegove radosti i njegova mira.

Marija, Majka nade

Neka uzor toga puta apostolskog ivota za vas bude sveti Pavao, koji je hranio svojivot stalnom vjerom i nadom slijedeći primjer Abrahama, o kojem je pisao u Poslanici Rimljanima: "U nadi protiv svake nade povjerova Abraham da postane ocem naroda mnogih" (Rim 4,18). Istim tim stopama naroda nade – kojeg čine proroci i sveci svih vremena – nastavljamo kročiti prema ostvarenju Kraljevstva i na našem nas duhovnom putu prati Djevica Marija, Majka nade. Ona koja je utjelovila nadu Izraela, koja je svijetu darovala Spasitelja i ostala, postojana u nadi, pod kriem, za nas je uzor i potpora. Prije svega, Marija zagovara za nas i vodi nas u tami naših nevolja prema blistavoj zori susreta s Uskrsnim. Htio bih zaključiti ovu poruku, dragi mladi prijatelji, lijepim nagovorom svetog Bernarda nadahnuta Marijinim naslovom Stella maris, Zvijezda mora: "Ti koji u stalnoj

nepostojanosti sadašnjeg ivota opaaš da si više poput broda kojim se poigravaju bijesni valovi, no lađe privezane u mirnoj luci, čvrsto svoj pogled upri u sjaj one zvijezde, ako ne eliš da te razbije silni vihor. Ako se dignu vjetrovi napasti i nasučeš se na hridi nevolja, gledaj u zvijezdu, zazovi Mariju... U opasnostima, u tjeskobama, u kolebanjima, misli na Mariju, zazovi Mariju... Slijedeći njezine primjere nećeš zalutati; zazoveš li je nećeš izgubiti nadu; razmišljajući o njoj nećeš pasti u zabludu. Oslonjen na nju nećeš posrnuti; pod njezinom zaštitom nećeš se ničega bojati; uz njezino vodstvo nećeš malaksati; s njezinom zaštitom prispjet ćeš svom cilju" (Omelie in lode della Vergine Madre, 2,17).

Marijo, Zvijezdo mora, ti vodi mlade iz cijeloga svijeta ususret svome boanskom Sinu Isusu i s neba čuvaj njihovu vjernost evanđelju i njihovu nadu.

Dok jamčim svoj svakodnevni spomen u molitvi za svakog od vas, dragi prijatelji, od srca blagoslivljam vas i vama drage osobe.

Iz Vatikana, 22. veljače 2009.

Papa Benedikt XVI.